

Internetcelebrity

Een maand na de aankondiging van *Fez 2*, vervolg op wellicht de beste auteursgame van 2012, gaf de Canadese gamemaker Phil Fish het op. ‘Ik pak het geld en vlucht’, schreef hij, ‘dit is meer dan ik aankan. Dit is het einde van een lange, bloederige campagne. Jullie winnen.’

De meeste lezers zullen Fish niet kennen. Maar in de online community rond indiegames werd hij zo beroemd dat iedereen een mening over zijn persoonlijkheid had. En zo beroemd dat het acceptabel werd om die mening te ventileren: beroemdheden kunnen wel wat hebben, toch?

Fish was een ruziezoeker die nooit een blad voor de mond nam. Hij leek soms net zo onaangepast en instabiel als zijn briljante puzzelplatformgame. Dat lokte reacties uit: verhitte discussies, lelijke scheldpartijen, bedreigingen zelfs. Net als bij andere discussies over beroemdheden kwam het altijd op hetzelfde neer. Eigenlijk vroegen we ons af: is hij wel aardig? Kan zijn gedrag door de beugel? We gebruiken de ‘sterren’ om onszelf tegen af te zetten. Hoe heftiger we reageren, hoe onzekerder we kennelijk zijn over onze eigen keuzes.

Ik zou Fish een hart onder de riem willen steken. Gozer, lees de berichten gewoon niet en werk rustig verder aan je volgende schitterende spel! Maar voor een moderne nichebekendheid als hij is dat nog niet zo makkelijk. Want Fish’ actieve onlineparticipatie was een belangrijk deel van zijn succes. Het antwoord op de vraag hoe te leven in een tijd van internetcelebrity is nog niet gevonden.